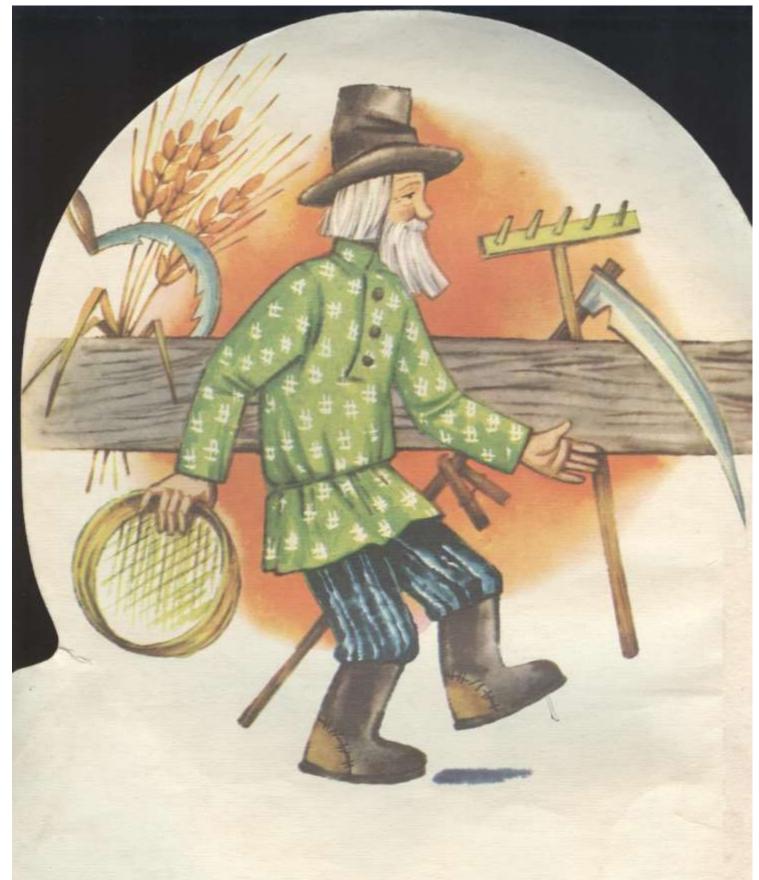

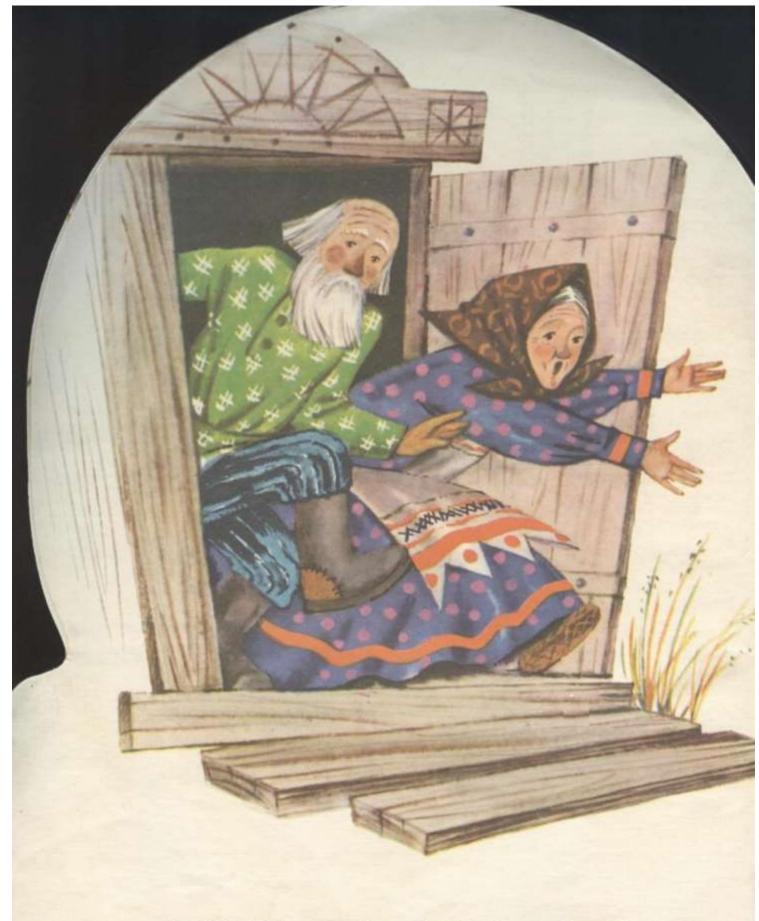
එකමත් එක රටක වයසක ආච්චි කෙනෙක් සහ සීයා කෙනෙක් සිටියා. එක දවසක්ද සීයා ආච්චිට කතා කරලා මෙහෙම කීචා.

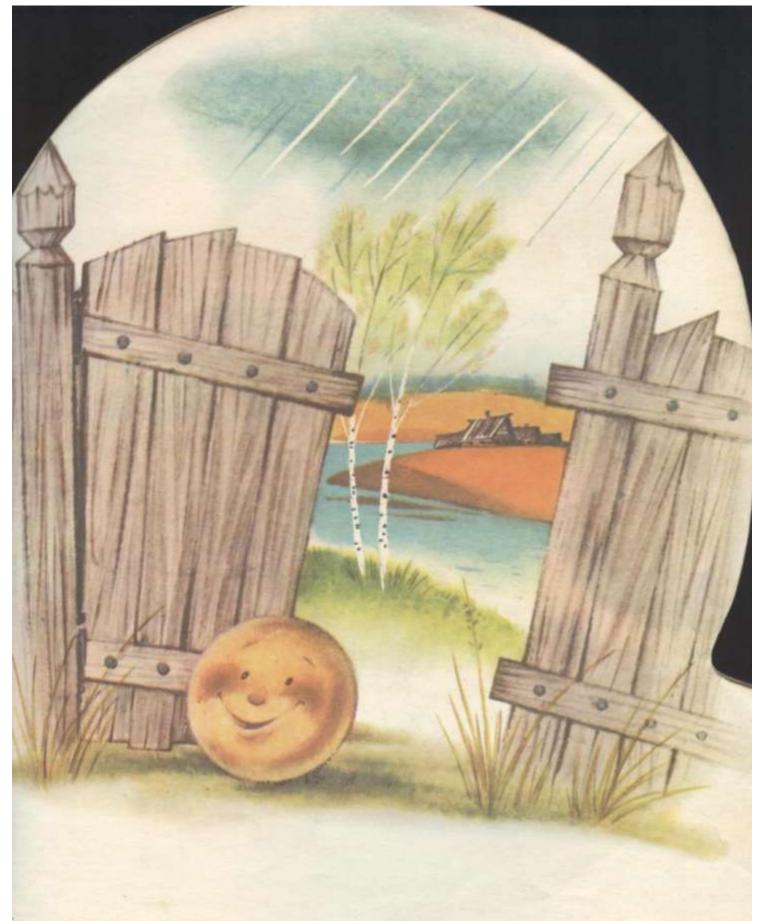
'බොලන්, මට බනිස් ගෙඩියක් හද දීපන්කෝ.' ගෙදර, ඇති චෙන්න පිටි තිබුණේ නැහැ. ඒ නිසා ආච්චිත් පිටි පෙට්ටිය සුුුුරලා, අටුව අතුගාලා, පිටි ටිකක් එකතු කර ගත්තා. ඒ පිටි ටික අනාගෙන,

ආච්චි පුංචි රවුම බනිස් ගෙසියක් හද ගත්තා. පුංචි බනිස් ගෙසිය, පෝරණුවේ ද තම්බාගෙන, උණුසුම් වැඩි නිසා, නිවෙන්න ජනෙල් පසිය උඩ තැබුවා.

පුංචි රවුම් බනිස් ගෙඩිය වික වේලාවක් එහෙම නිසොල්මනේ හිටලා, එකපෘරටම පෙරලෙන්න පටන් ගත්තා. බනිස් ගෙඩිය ජනෙල් පඩිය උඩින් බංකුවට පෙරලුනා. බංකුවෙන් බිමට පෙරලුනා. එතැනින් දෙරකඩට පෙරලුනා.

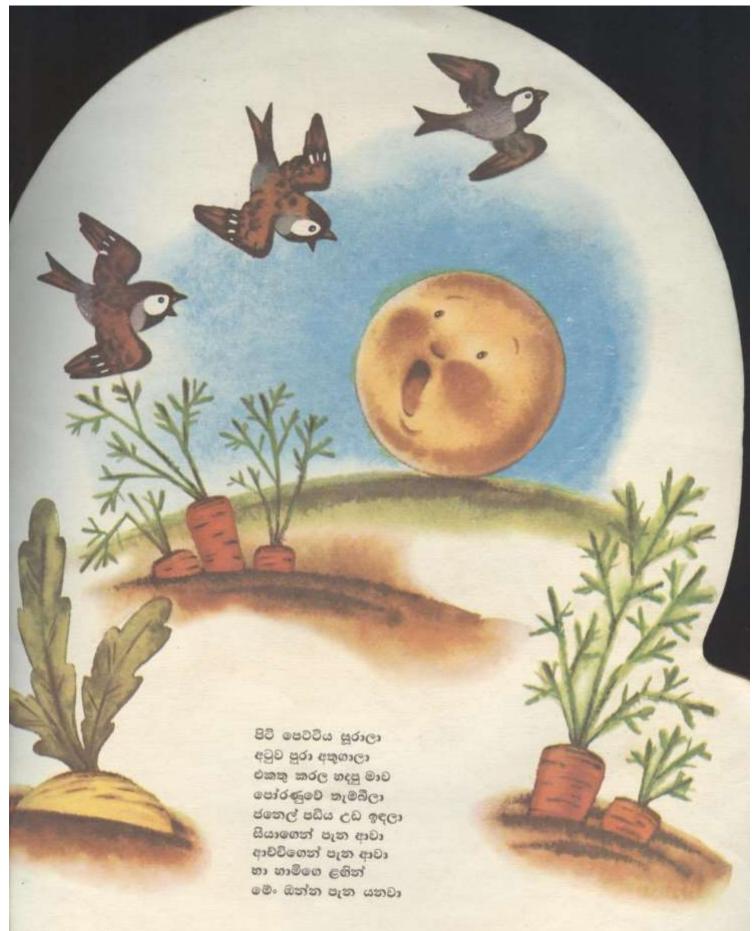

දෙරකඩින් ඉස්තෝප්පුවට පෙරලුනා. ඉස්තෝප්පුවෙන් මිදුලට පෙරලුනා. මිදුලෙන් ගේව්ටුව ළගට පෙරලුනා. එතැනින් පාරව පෙරලුනා. එතැනින් පාරේ නොනැවති ඉදිරියට පෙරලීගෙන, පෙරලීගෙන ගියා.

එහෙම පෙරලීගෙන ටික දුරක් යන අතරමගදි, ඒ දිහාවට ආ හාවෙකුට හම්බවුනා. හාවා පුංචි රවුම් බනිස් ගෙඩියට මෙහෙම කීවා.

"ඔහොම නැවතියන්, පුංචි රවුම් බනිස්ගෙඩිය, මම උඹව කෑමට ගන්නවා." "අනේ එහෙම කරන්න එපා. ඇස් වපර හාචෝ. මම උඹට හොඳ ලස්සන සිංදුවක් කියන්නම්." පුංචි රවුම් බනිස් ගෙඩිය හාචාට කිවා. එහෙම කියලා එයා සිංදුව කියන්න පටන් ගත්තා.

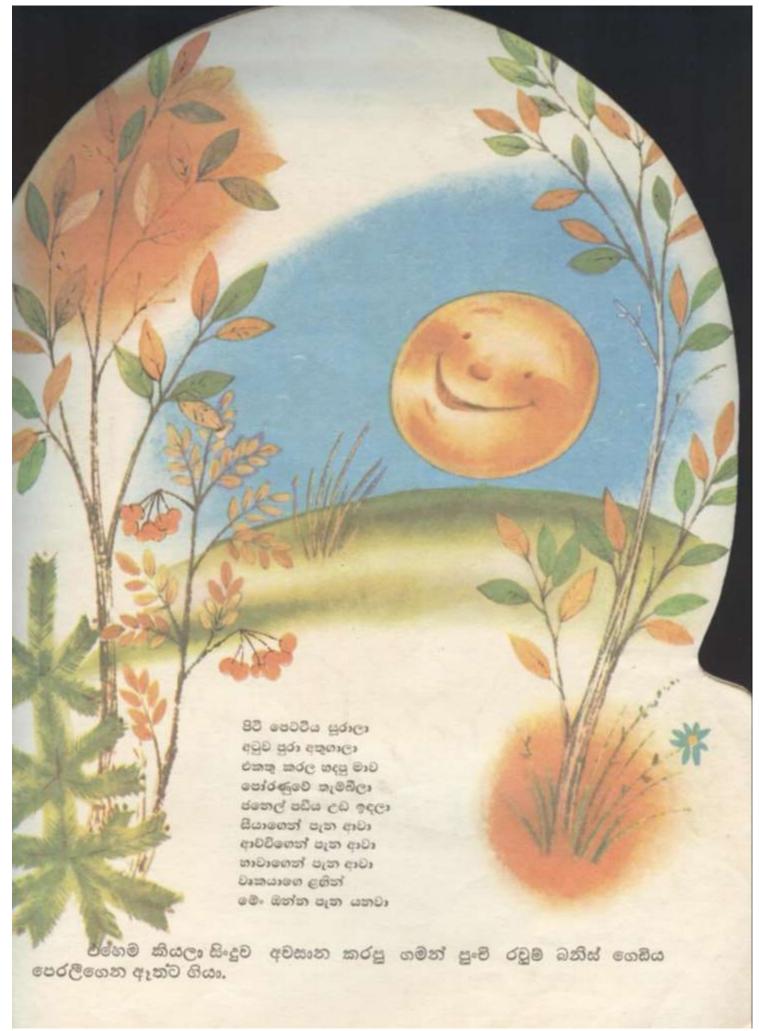
සිංදුව අවසාන චෙනවාත් සමගම පුංචි රචුම් බනිස් ගෙඩිය පෙරලිගෙන ආතට හියා.

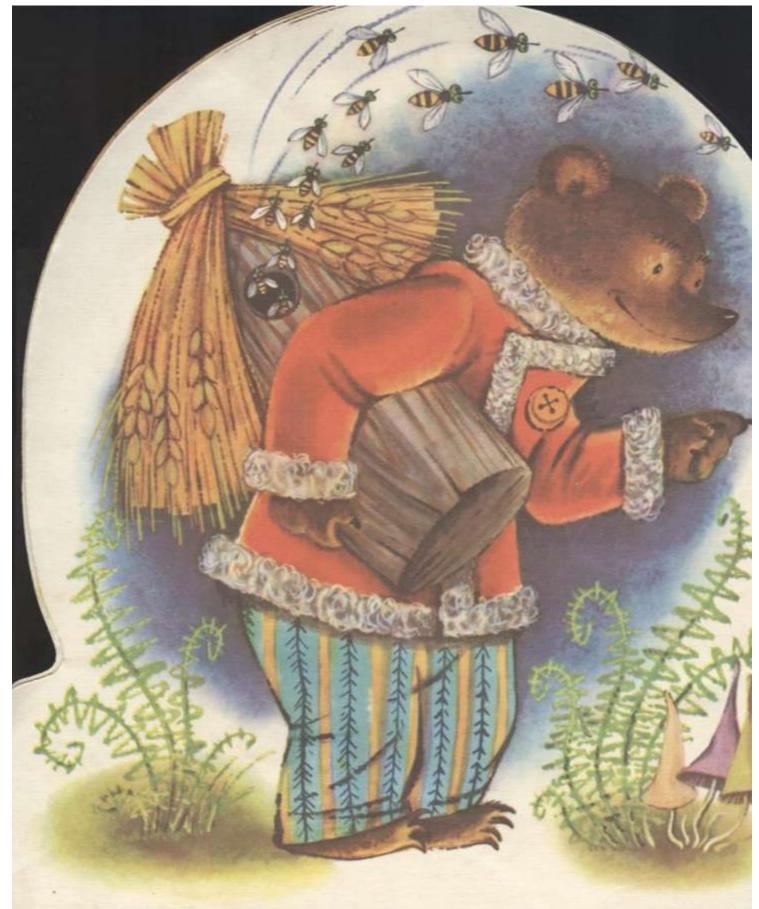

එහෙම වික දුරක් යනකොට අතරමගදී, එයාට වෘකයෙක් හමු උනා. වෘකයා පුංචි රවුම් බනිස් ගෙඩියට මෙහෙම කීවා.

''ඔහොම නැවතියන්, පුංචි රවුම් බනිස් ගෙඩිය. මම උඹව කෑමට ගන්නවා.''

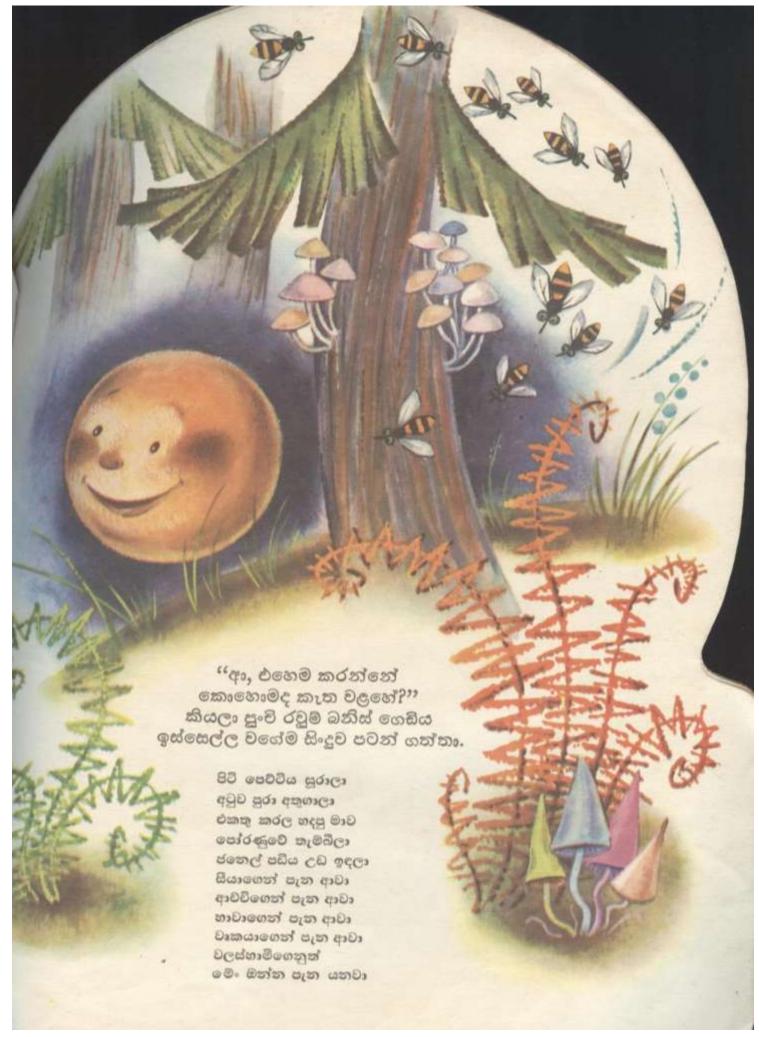
"අනේ එහෙම කරන්න එපං, අලූපංට වෘකයෝ. මම උඹට හොඳ ලස්සන සිංදූවක් කියන්නම්." කියලා පුංචි රවුම් බනිස් ගෙඩිය සිංදූව පටන් ගත්තා.

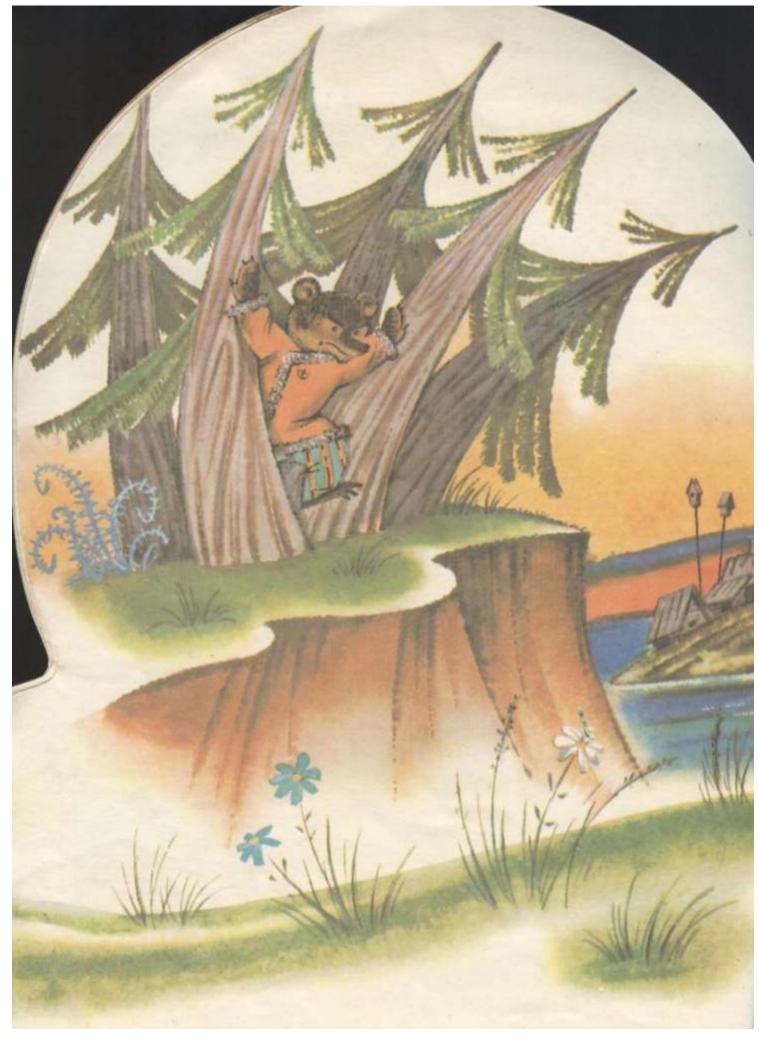

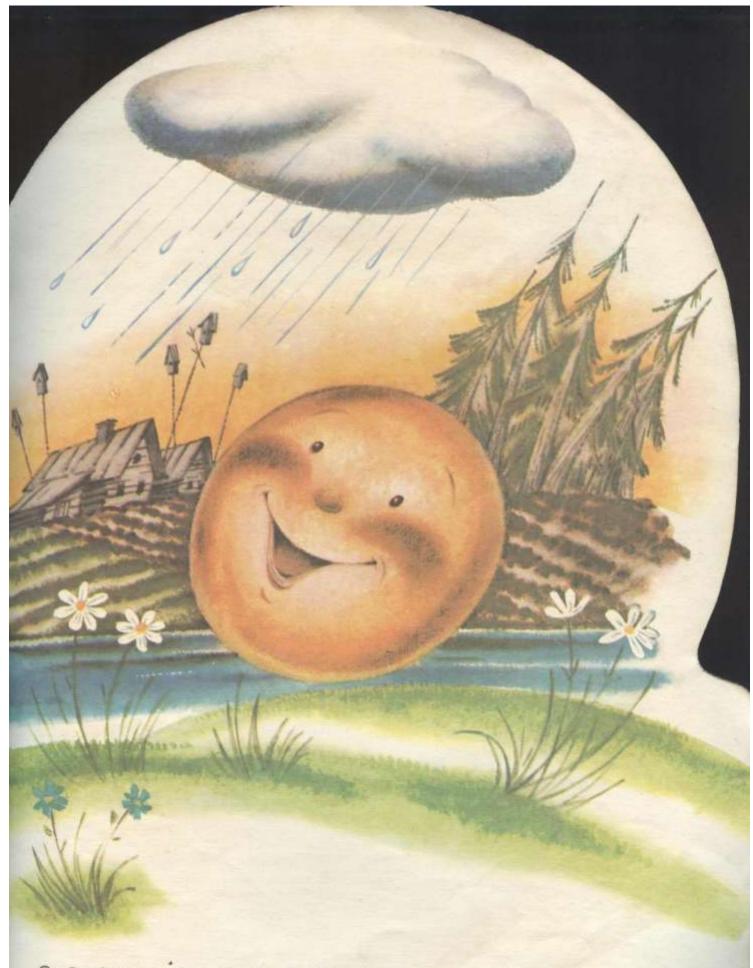

එහෙම පෙරලිගෙන තවත් ටිකක් දුර යනකොට අතරමගදී එයාගෙ ඉදිරියට ආ වළහෙක් එයාට හමු උනා.

"ඔහොම නැවතියන් පුංචි රවුම් බනිස් ගෙඩිය. මම උඹව කෑමට ගන්නවා." කියලා වළහා කීවා.

සිංදුව අවසාන කරන ගමන්ම පුංචි රචුම් ඛනිස් ගෙඩිය පෙරලීගෙන, ඈතව ගියා.

එහෙම පෙරලීගෙන, පෙරලීගෙන, යන ගමන් අතරමගදී, ඒ දිහාචට ආපූ නරියෙක් එයාට හමු උනා.

"අංයුබෝවන්, පුංචි රවුම් බනිස් ගෙඩිය, උඹ කොච්චර රවුම් ද, රන්වන් පෘටද! කොච්චර ලස්සන ද!" එයා දකපු ගමන් නරියා කතා කලා.

නරියාගේ පුශංසාවට පුංචි රවුම් බනිස් ගෙඩිය හුගක් සතුටු වෙලා, එහෙමම නතර වෙලා, එයා එයාගෙ පුරුදු සිංදුව කියන්න පටන් ගත්තා.

එහෙම කියලා පුංචි රවුම් බනිස් ගෙඩිය පෙරලීගෙන යන්න හැරුනා චිතරයි, නරියා කතා කරලා මෙහෙම කීවා.

"ෂා, කොච්චර ලස්සන පුංචි සිංදුවද්ද? එකම වැරැද්ද මට ඒක හරියට අහගන්න බැරි චේච්ච එකයි. තරහා නැතුව මගේ නාසය උඩට පැනලා, ආයෙත් වාරයක් ඒ සිංදුව කියනවද?"

පුංචි රවුම බනිස් ගෙඩිය, නරියාගේ නාසයේ මුදුනට පැනලා, ආයෙත් පංරක් කලින් සිංදුවම කිවුවා.

"බොහෝම ස්තූතියි, පුංචි රචුම් බනිස් ගෙඩිය. ඒක හරිම ලස්සන සිංදුවක්. උඹ තරහා නැතුව මේ මගේ දිව උඩට පැනලා, තවත් එකම එක පාරක් ඔය සිංදුව කියාපන්." කියලා නරියා කට ඇරලා දිව පෙන්නලා කීවා.

පුංචි රවුම් බනිස් ගෙඩිය නරියාගේ දිව උඩට පැන්නා විතරයි. නරියා කට වැසුවා, එව්චරයි. නරියා කෑදරව තුලු ගසා, ගිල දම්මා. එයින් පසුව කිසිවකු පුංචි රවුම් බනිස් ගෙඩිය දුටුවේ නෑ.

